



Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg  
Christiansborg  
1240 København K

Den 8. september 2020

Miljøministerens endelige besvarelse af spørgsmål nr. 1140 (MOF alm. del) stillet 1. juli 2020 efter ønske fra Morten Messerschmidt (DF).

#### **Spørgsmål nr. 1140**

”Vil ministeren oplyse, om der er eksempler på, at kommuner har sagt nej til en spildevandsudledning, når kommunens egne vandselskaber har bedt om dispensation, og vil ministeren redegøre for, om der i forbindelse med tilladelser/dispensationer kan være tale om inhabilitet, når forvaltningen skal give tilladelse til sine egne kommunale selskaber, jf. samråd om spildevandsudledninger den 25. juni 2020 (samrådsspørgsmål AG og AH)?”

#### **Svar**

Miljøstyrelsen har spurgt kommunerne om, hvor mange afslag på planlagte udledninger de har givet de seneste fem år. Miljøstyrelsen har fået svar fra alle kommuner.

Miljøstyrelsen oplyser på den baggrund:

”Kun tre kommuner (Guldborgsund, Hørsholm og Rudersdal) oplyser, at de i perioden har meddelt afslag på sådanne ansøgninger. Flere kommuner oplyser imidlertid, at det typiske forløb er, at selskab og kommune i dialog finder frem til den bedste løsning, enten inden der indsendes en ansøgning eller undervejs i processen. Denne praksis kan forklare det lave antal afslag.

13 kommuner (Bornholm, Gentofte, Guldborgsund, Hvidovre, København, Køge, Rudersdal, Slagelse, Kerteminde, Kolding, Aabenraa, Langeland og Odder) oplyser, at de har meddelt midlertidige udledningstilladelser. 11 af kommunerne oplyser, at de stiller særlige vilkår i forbindelse med de midlertidige udledningstilladelser. To kommuner (Køge og Kerteminde) har meddelt midlertidig tilladelse til udledning uden yderligere vilkår.

Der stilles typisk vilkår til varighed (så kort tid som muligt) og om muligt også tidspunkt på året, så vandmiljøet og eventuelle badevandsinteresser påvirkes mindst muligt. Dernæst stilles ofte vilkår om maksimal udnyttelse af muligheder for at styre tilførslen af spildevand til anlægget, eksempelvis ved udnyttelse og styring af opstuvningsmuligheder (bassiner) i oplandet. Ved korte perioder stilles desuden også typisk vilkår om, at tidspunktet for udskiftning/reparation lægges i en periode med tørvej, så spildevandstilførslen er så lille som muligt. Er der tale om mindre renseanlæg, stilles typisk vilkår om, at spildevandet bortskaffes til andet renseanlæg - og hvis dette ikke er muligt, at der opstilles et mobilt filteranlæg til rensning af spildevandet, eksempelvis ved overskridelse af anlæggets midlertidigt nedsatte kapacitet. Desuden stilles typisk også vilkår til begrænsning af udledningen i form af en maksimalt tilladt udledt spildevandsmængde eller stofmængde. Endelig fastholdes vilkårene til stofparametre (fx indhold af kvælstof og fosfor) fra den permanente tilladelse også i mange tilfælde, men gøres i den midlertidige tilladelse vejledende i stedet for gældende.”

Der er efter ministeriets opfattelse ikke tale om inhabilitet, når kommunen giver udledningstilladelser til vandselskaber bl.a. fordi det følger af miljøbeskyttelsesloven. Dertil kommer, at de kommunale vandforsyninger blev selskabsudskilt fra kommunerne ved aftalen for en mere effektiv vandsektor i 2009 (aftalt i 2007 mellem Venstre, Konservative Folkeparti, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten). Det skulle sikre en klar adskillelse mellem kommunernes skattefinansierede myndighedsudøvelse og vandsektorens brugerfinansierede forsyningsaktiviteter.

Lea Wermelin

/

Kristian Hovgaard Juul-Larsen